

Itävaltalaisia vieraita Kouvolassa

VPK:mme nuoret voittivat maaliskuussa 2014 Rescue Racen ja pääsivät palkintomatkalle Itävaltaan saman vuoden heinäkuussa. Nyt vuotta myöhemmin oli meidän vuoromme isännöidä Itävaltaisten vastavierailua. Kokoustimme kuukausitolkulla ja suunnittelimme jos minkälaista ohjelmaa vieraillemme. Mitä lähemmäs heidän saapumispäivänsä tuli, sitä todellisemmaksi suunnitelmat kävivät. Jätetään alustuspuheet tähän ja hypätään suoraan heidän saapumispäiväänsä.

Päivä 1: Sunnuntai 19.7.

Vieraiksemme saapui kahdeksan henkilöä, viisi nuorta: Philipp, Philipp, Lukas, Benjamin ja Paul, sekä kolme ohjaajaa; Peter, Pascal ja Florian. Heidän lentonsa oli Helsingissä hieman ennen kahta iltapäivällä. Vastassa heitä olivat Jukka-Pekka Inkinen, Sari Väätäinen ja Tiina Laihanen. Tavarat nostettiin kyytiin ja alkoi matka kohti Kouvola ja Palovartijantiellä sijaitsevaa palokunnan taloa, jossa vieraamme majoittuivat. Matka Helsingistä Kouvolaan oli jännittävä, Suomen luonto ja maisemat eroavat paljon Itävallan maisemista. He kuvasivat matkan aikana paljon. Palovartijantiellä vastassa olivat vielä Raija Kontunen, Jenni Pekkola, Toni Turku, Jere Hyppänen ja Joonas Uljanoff. Vieraat pääsivät suoraan päivällispöytään, tarjolla oli herkullista jauhelihaa.

Ruokailun ja majoittumisen jälkeen suuntasimme heidän kanssaan Kouvolan keskustaan, siellä odotti opas kaupunkikierrosta varten. Lähdimme kävelemään keskustasta kohti Kaunisnurmella sijaitsevaa museokorttelia, jonka talot ovat 1900-luvun alkupuolella rakennettuja. Harmi että käsityöpuodit olivat suljettuina. Museokorttelilta matkamme jatkui Kasarminmäelle, entiselle varuskunta-alueelle. Kierroksen loppuksi päädyimme ortodoksiselle kirkolle. Vaikka meidän mielestämme kotikaupunkimme on vain pieni kaupunki muiden isompien alapuolella, niin vieraidemme kamerat olivat laulaneet koko kierroksen ajan. Illan päätteeksi kävimme vielä tutustumassa Kouvolan vakinaiseen paloasemaan ja sen kalustoon. Asemaa meille esittelivät palomies Hannu Lehesvirta ja palomestari Petri Tiainen.

Päivä oli ollut pitkä ja etenkin nuoret olivat hieman uuvuksissa päästyämme takaisin Palovartijantielle. Ohjaajat halusivat vielä käydä saunassa, nyt kun kerran Suomeen tuli päästyä. Iltapalan jälkeen uninen tuhina täytti rakennuksen.

Päivä 2: Maanantai 20.7.

Hyvin nukutun yön jälkeen päivä alkoi suhteellisen perinteisellä suomalaisella suolaisella aamupalalla. Jostain kumman syystä ruisleipä upposi paremmin meille suomalaisille ja kauraleipä itävaltalaisille. Päivän ohjelmana meillä oli tutustuminen meidän oman

vpk:mme varsinaiseen asemaan keskustan brankkarilla, tutustuminen Selänpään VPK:hon ja loppupäivä menisi Repoveden kansallispuistossa ja siellä myös yövyttäisiin.

Yhdeksältä olimme oman asemamme pihassa ja varapäälikkämme Tero Pekkola esitteli aseman ja kalustoa. Esittelyn aikana toinen Philipp pyysi saisivatko he kuulla, että minkälaiset sireeniäänet sammutusautossamme oikein on ja Tero suostui tähän. Yhtäkkiä kaikki nuoret olivat ottaneet puhelimensa esiin ja aloittaneen videokuvauksen, jotta äänet saataisiin varmasti talteen.

Pian oli aika jatkaa matkaa kohti Selänpään VPK:ta. Perille päästyämme Alpo Tapanainen oli meitä vastassa ja saimme jättää heidän huomaansa mm. makuupussit ja – alustat, ettei meidän tarvinnut kantaa niitä mukanaamme patikoidessa. Selänpää kun oli mitä ystävällisimmin luvannut auttaa meitä päivällisen ja aamiaisen kanssa, niin samalla he toisivat myös majoitustavaramme. Katselimme heidän asemansa läpi ja pian autojen keulat lähtivät kohti Repovettä ja Tervajärven sisäänkäyntiä.

Parkkipaikalle päästyämme Sari otti ohjat käsiinsä, hän oli suunnitellut patikointireitit etukäteen. Lähdimme patikoimaan kohti Kuutinkanavaa ja matkalla riitti vaikka mitä ihmeteltävää. Repoveden maisemat tekivät jo alkumetreillä valtavan vaikutuksen. Etenimme rivakkaa vauhtia ja hyvin nopeasti olimmekin jo Kuutinkanavalla. Tarkoituksenamme oli ollut kävellä rauhallisesti, mutta Philipp ja Paul menivät edessä niin ripeätä vauhtia, että meidän muidenkin oli pistettävä töppöstä toisen eteen oletettua nopeammin. Vesipullojen täyttäminen kaivosta oli nuorista hyvin hauskaa puuhaa. Tauon aikana vieraat kirjoittivat vieraskirjaan terveisensä ja kysyimme Peteriltä ja Florianilta mitä mieltä he tässä vaiheessa näkemästään ovat. He käyttivät sanoja ”Uskomaton”, ”Mahtava” ja ”Henkeäsalpaava”. Teet ja kaakaot juotuamme heitimme reput selkään ja lähdimme kävelemään kohti Mustalamminvuorta ja näkötornia.

Näkötornilta näkyvät maisemat olivat huikeat. Aikamme niitä katseltuamme kävelimme pienen matkan takaisinpäin nuotiopaikalle, jolla Alpo jo odottelikin meitä. Keitimme nokipannukahvit ja paistoimme makkaraa. Sieltä matkamme jatkuikin veneellä seuraavaan paikkaan, Lapinsalmelle. Porukka piti jakaa kahtia, koska vene ei olisi neljäätoista henkilöä kuljettanut kerralla. Alpo teki pienen huviajelun molempien ryhmien kanssa, sen sijaan että olisi suoraan suunnattu Lapinsalmelle teki hän lenkin Vuohijärven kautta. Veneajelu oli vieraiden sanoja lainaten ”todella siistiä ja mahtavaa”.

Kun kaikki olivat Lapinsalmella, oli aika suunnata kohti Määkijää, jonka varauskodassa yövyttäisiin. Ylitimme riippusillan ja lähdimme kävelemään kohti Ketunlossia. Lossiyllitys oli hyvin hauskaa ja pian saavuimmekin jo kodalle. Pian Alpo tuli veneellä rantaan ruokatarvikkeiden ja Sirpa Torikan kanssa, joka meille valmisti maittavan päivällisen. Päivällisen jälkeen veimme nuoret poimimaan mustikoita. Heidän mielestään se oli lähinnä huvittavaa ja outoa, koska mustikoita voi ostaa kaupastakin. Iltapalaksi valmistimme köyhiä ritareita ja teimme poimimistamme mustikoista hilloketta. Yhdistelmä upposi kuin kuumille kiville. Tiina, Jere ja Joonas jäivät vieraiden seuraksi, kun Sarin ja Jennin täytyi

lähteä takaisin Kouvolaan. Ilta meni mukavasti ulkona istuskellen ja rupatellen, pikkuhiljaa kaikki kömpivät makuupusseihinsa nukkumaan.

Päivä 3: Tiistai 21.7.

Ylös, ulos ja patikoimaan! Ei nyt aivan kuitenkaan, mutta lähestulkoon. Heräämisen jälkeen tehtiin aamupala ja nautittiin sitä kauniissa aamussa. Pian pakattiin kimpsut ja kampsut ja lähdettiin kävelemään Tervajärven parkkipaikalle. Perillä pidimme pienen palaverin ennen kuin pakkauduimme miehistöautoihin ja suunnistimme Karjalan Prikaatiin Vekaranjärvelle.

Varuskunnan portilla odottelimme hetken, kunne s lääkintapasi tuli luoksemme. Ajoimme sen perässä hieman kauemmas ja nousimme autoista. Ensimmäisenä meille esiteltiin kyseinen lääkintäpasi, esittelyn hoiti Vesa Varis. Eniten vieraitamme kiinnosti kuitenkin puhdistusajoneuvo eli Pujo, jonka esitteli yksi VPK:mme yksikönjohtajista, Vesa Pekkola. Kolmas auto, jonka pääsimme näkemään, oli varuskunnan ambulanssi, sen meille esitteli myös Vesa Varis. Esittelyjen ja käpistelyjen jälkeen meille tarjottiin vielä sotilaskodin herkulliset munkit kahvin ja teen kera.

Vekaralta lähdimme takaisin Palovartijantielle, oli hetki aikaa hengähtää ja syödä päivällistä. Alkuillan ohjelmassa oli laskeutumista hyppymäkien korkeammasta mäestä, sen meille järjesti VPK:mme Ossi Tapanainen. Jo pelkästään kapuaminen kapeita portaita pitkin ylös asti oli hurjaa, alas ei oikein uskallettu katsoa kesken matkan. Kaikki eivät uskaltaneet laskeutua, mutta innokkaasti kaikki laskeutujia kannustivat alhaalta käsin. Matkaa ylhäältä alas oli n. 55 metriä. He jotka laskeutuivat sanoivat sen olleen reissun mahtavin kokemus.

Ilta meni pihalla kauniista ilmasta nautiskellen ja musiikkia kuunnellen, pojat pelasivat jalkapalloa pitkälle iltaan. Ennen yhtätoista oli jo hiirenhiljaista.

Päivä 4: Keskiviikko 22.7.

Tämän päivän ohjelmassa oli Verlan tehdasmuseo ja Orilammen savusauna. Aamu oli hieman sateinen, mutta se ei tunnelmaa latistanut. Verlaan menimme puolilta päivin, oli tunnin verran aikaa tutustua tehtaan ympäristöön ja puoteihin ennen opastettua kierrosta. Museokierroksen jälkeen söimme lämpimän lounaan Verlassa, tarjolla oli perinteistä karjalanpaistia ja perunamuusia sekä jälkiruoaksi raparperipiirakkaa ja kahvia. Ruoan jälkeen vilkaisimme vielä tiluksilta löytyvät palokalustot ennen kuin jatkoimme matkaa.

Orilammen majan savusauna oli varattu meille kahdeksi tunniksi. Ensin saunottiin hieman varovaisesti, mutta kun vieraat ymmärsivät miten täydellisesti sauna ja uiminen sopivat yhteen ei heitä meinannut saada lähtemään ollenkaan pois. Teimme vielä koivuvihdan,

jotta kokemus olisi mahdollisimman täydellinen. Peter rakastui vihtaan oikopäätä ja kaikki saivat siitä osansa.

Loppuillalle ei ollut mitään sen ihmeellisempää ohjelmaa, istuskelimme yhdessä porukassa sohvilla musiikkia kuunnellen.

Päivä 5: Torstai 23.7.

Aamupalan jälkeen oli ohjelmassa palokunta-aiheista tekemistä: kalustokilpailurata. Olimme löytäneet vanhan rataohjeen ja koska meiltä löytyi tarvittavat esteet, niin laitoimme radan pystyyn. Meidän VPK:mme omia nuoria tuli myös paikalle, joten käytiin leikkimielinen kilpailu Kouvolan ja Welsin nuorten välillä. Niinhän siinä kävi, että paremmille hävittiin, Welsin nuorten paras aika oli sekunnin parempi kuin meidän nuortemme paras suoritus. Kisan jälkeen kaikki nuoret pääsivät kokeilemaan säiliöautomme tykkiä.

Lounaan jälkeen oli pari tuntia vapaa-aikaa ennen kuin lähdimme ostoksille Prismaan ja Veturiin. Valtaosa halusi ostaa Prismasta itselleen kuksan matkamunistoksi. Veturissa oli tunti aikaa kierrellä kauppoja ja jokainen taisi jotakin löytää.

Veturista menimme tutustumaan Pioneerien VPK:lle, aseman ja kaluston meille esitteli Henri Partanen. Kierroksen jälkeen veimme heidät Korian sillalle, tai oikeastaan sillan alle katsomaan Kymijokea, koska meillä oli vielä hetki aikaa. Seuraavana ohjelmassa oli tutustumiskäynti Kuusankosken VPK:lla, esittelyn hoiti Joni Henttu. Molemmilla VPK:illa oli nähtävää jos minkälaista.

Seitsemältä meillä oli pöytävaraus ravintola Rossossa. Seuraamme liittyivät vielä Hanna Alanen ja Jukka-Pekka. Ruoka oli maittavaa ja aika kului nopeasti hyvässä seurassa.

Päivä 6: Perjantai 24.7.

Perjantain ohjelmassa oli koskenlaskua Kymijoella. Ajoimme Kultaanrantaan, jossa opas jo odottelikin meitä. Valmistautumisissa ei paljoa aikailtu, lähtijät saivat pelastusliivit ja kypärät puettaviksi ja sitten siirryttiinkin lautalle. Koskea laskemaan lähtivät vieraista Peter, Pascal, Florian, Lukas, Paul ja Philipp sekä meistä Sari, Raija ja Joonas.

Benjaminilla oli ranne kipsissä ja toinen Philipp ei vain halunnut lähteä laskemaan, joten Tiina ja Jenni veivät heidät Langinkosken keisarilliselle kalastusmajalle. Majalla ja sen ympäristössä riitti näkemistä ja kuvaamista. Tarpeeksi katseltuamme lähdimme ajamaan Laajakoskelle paikkaan, jonne koskenlaskijat päättäisivät retkensä. Odottelimme hetken viimeisen kosken kohdalla ja pian horisontissa näkyikin heidän lauttansa. Voi pojat mitä menoa se oli, kun he laskivat kosken. Rannassa kuivateltiin hetki ja myös muutkin vieraista

halusivat lähteä käymään Langinkoskella. Tiina lähti itävaltalaisien kanssa sinne ja muut lähtivät valmistelemaan iltaa Palovartijantielle.

Illan ohjelmana oli grillaamista ja saunomista puusaunassa. Erityisesti täytetyt herkkusienet maistuivat vieraillemme hyvin. Syönnin ja saunomisen jälkeen juttelimme vielä porukalla ja matka oli tähän mennessä ollut heidän mielestään mahtava kokemus. Osa meistä hyvästeli vieraat jo nyt, koska kaikki eivät lähteneet mukaan Helsinkiin matkan viimeisille metreille.

Päivä 7: Lauantai 25.7.

Viimeisiä viedään! Herätys ja aamupala olivat kukonlaulun aikoihin, koska Helsinkiin oli lähdettävä ennen kahdeksaa. Vieraiden mukaan pääkaupunkiimme lähtivät Tiina ja Toni. Helsingissä vastassa olivat päivää isännöivä Markku Haranne sekä Markku Aarnio puolisonsa Ritva Jokelan kanssa. Autot jätettiin Kasarmitorin parkkihalliin ja sitten Kauppatorilla noustiin Suomenlinnaan menevän lautan kyytiin.

Suomenlinna esiteltiin opastetun kierroksen avulla, opas piti kierroksen saksaksi. Tämän jälkeen söimme lounasta Cafe Chapmanissa, ruoka oli todella herkullista. Syömisen jälkeen pääsimme tutustumaan Suomenlinnan pelastusasemaan ja sen kalustoon. Ennen matkamuistojen ostamista kävimme vielä tutustumassa sukellusvene Vesikkoon. Se oli erittäin mielenkiintoinen, vaikkakin hyvin ahdas. Oli aika lähteä Suomenlinnasta takaisin Kauppatorille.

Kauppatorilta lähdimme kävelemään kohti Senaatintoria ja meille kerrottiin Helsingin historiaa. Torilla katselimme rakennuksia, jotka olivat venäläistyylisesti rakennettu. Pysähdyimme vielä Hard Rock Cafessa, koska vieraamme tahtoivat siellä käydä. Matka jatkui sieltä Stockmannille, jossa oli puoli tuntia aikaa tehdä ostoksia. Pikaisen shoppailun jälkeen kävelimme Erottajan paloaseman ohitse Kasarmitorin parkkihalliin, oli aika jatkaa matkaa. Hyvästelimme Markku Aarnion ja Ritva Jokelan tässä kohtaa, Markku Haranne lähti meidän mukaamme.

Lähdimme ajamaan kohti Espoon Leppävaaran VPK:ta, joka oli tämän päivän päätepiste. Matka taittui rantaviivaa seuraavia pikkuteitä pitkin, pysähdyimme Kaivopuiston rannalle katsomaan benjihyppyä. Hyppykorkeus oli 150 metriä, lähes sata vaatimatonta metriä korkeampi kuin mistä laskeuduttiin tiistai-iltana. Ajoimme myös Mäntyniemen ohi, mutta presidenttimme virka-asuntoa emme puiden takaa nähneet.

Leppävaarassa vastassa oli VPK:n puheenjohtaja Heikki Paajanen. Söimme iltapalan ja teimme pienen kävelyretken kauppakeskus Sellon ympäri. Tämän jälkeen tutustuimme Leppävaaran kalustoon ja pääsimme saunaan. Pian viimeinen ilta alkoi taittua yöksi ja oli aika käydä nukkumaan.

Päivä 8: Sunnuntai 26.7.

Aamupalan jälkeen oli aika suunnata Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Viikko oli ollut kertakaikkisen upea ja tapahtumarikas niin heille kuin meillekin. Haikein mielin hyvästelimme uudet ystävämmme, toivottavasti tapaaamme heidät vielä joskus.

Kirjoittanut: Jenni Pekkola

Kuvat: Kouvolan VPK (Useita kuvaajia)